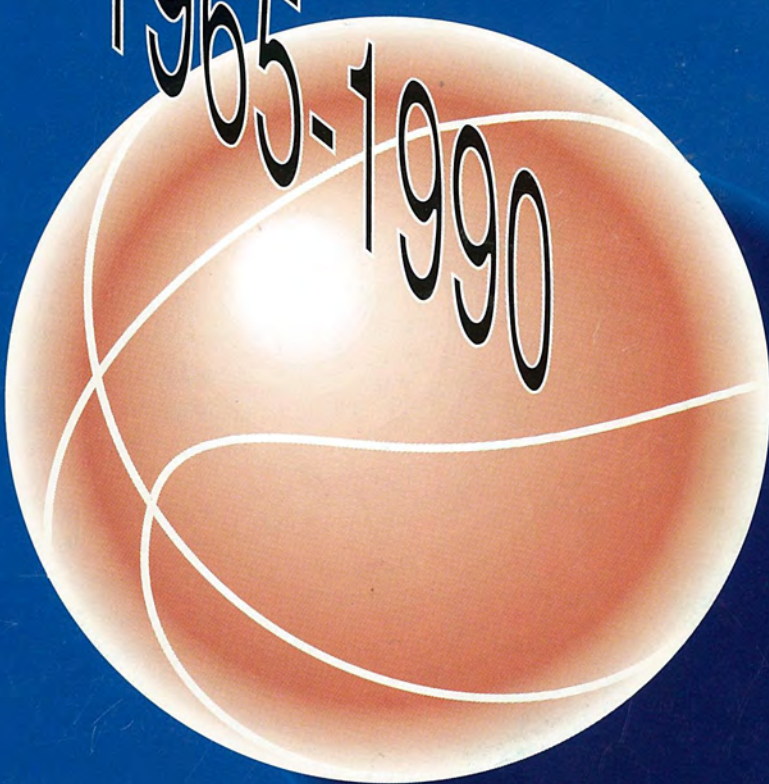

1965-1990

DUNCKERS
JUBILEUMBOEK
25 JAAR BASKETBALPLEZIER

VOORWOORD

Een voorwoord vertelt de lezers meestal wat zij kunnen verwachten en op deze regel willen wij zeker geen uitzondering vormen. Dit boek bevat een, slechts bij vlagen, gedetailleerd overzicht van wat er de afgelopen 25 jaar met de vereniging de Dunckers zoal is gebeurd. Het wel en wee van een club met, over de hele tijd genomen, gemiddeld zo'n 200 leden, valt natuurlijk moeilijk in een beknopt verhaal samen te vatten. Het is ook niet echt een verhaal geworden, maar meer een samengebonden bosje feiten.

Feiten uit kranten, clubblaadjes en herinneringen van oud- maar ook wel jongedienden. Datgene wat het meest op een, in hoofdstukken onderverdeeld, lopend verhaal lijkt, wordt regelmatig onderbroken door een buiten dit kader geplaatste rubriek. Hierin verhalen wij van losse gebeurtenissen, die de geschiedenis van de Dunckers hebben ingekleurd. Al met al is dit jubileumboek dus een lichtelijk geordend samenraapsel, met een klein beetje volgorde erin, een snuifje trots, een fijngehakt blokje nostalgie en een teentje bussums kruid, overgoten met een optimistisch toekomstsausje.

Wij, de koks, willen alle mensen, die aan de tot standkoming van deze "maaltijd" hebben meegewerkt van harte bedanken, voor hun bereidwilligheid en wensen iedereen een smakelijk lezen.

■	<i>De Oprichting</i>	1
■	<i>Een soort korfbal?</i>	6
■	<i>De eerste stappen</i>	8
■	<i>De BCH blues</i>	14
■	<i>De 'eigen' sporthal</i>	18
■	<i>De groei zet door</i>	22
■	<i>Het Clubblad</i>	26
■	<i>De besturen</i>	30
■	<i>Het vlaggeschip</i>	36
■	<i>Aspiranten a</i>	40

DE OPRICHTING

Er zijn momenten waarop herinnering overgaat in geschiedenis.

Zo'n moment ging vooraf aan het initiatief dit boekje te schrijven. De basketbalgeschiedenis van Hilversum begon met een aankondiging in de krant.

De toen, volgens het dagblad, bekende Groningse basketbalspeler, dhr. G.H. van der Werff, (in zijn briefwisseling met de Nederlandse Basketbal Bond (N.B.B.) hardnekkig ter Werff of van ter Werff genoemd), nam het initiatief. Vanaf 24 februari 1965 konden alle belangstellenden zich bij hem aanmelden.

Dat gebeurde ook. Op 11 maart van dat jaar verstuurde de heer van der Werff uitnodigingen naar de geïnteresseerden en naar de Hilversumse ambtenaar voor Sport en Jeugd-zaken, de heer Goubitz.

De uitnodiging betrof een bijeenkomst op 23 maart in Huize Royal te Hilversum, alwaar volgens de initiatiefnemer: "...wij tot de definitieve oprichting van de nu nog naamloze vereniging hopen over te gaan en waar belangrijke punten als bestuur, contributie, training, competitie enz. besproken zullen worden".

Tevens zou die avond een propaganda team van de N.B.B. aanwezig zijn om de geïnteresseerden een instructiefilmpje te laten zien.

Wat er die avond van de 23ste maart 1965 nu precies is afgesproken liet zich niet afleiden uit de krantenberichten van de volgende dag:

Eerste in het Gooi Basketbalclub BCH genoemd

Kleuren rood en zwart
(Van onze sportredactie)

HILVERSUM — Basketbalclub Hilversum (de eerste in het Gooi) is sedert gisteravond een feit. BCH heeft tijdens de eerste algemene ledenvergadering een bestuur gekregen, heeft de kleuren van het tenue gekozen en over de naam beslist. Initiatiefnemer, de heer G. v.d. Werff werd de eerste voorzitter.

De naam werd dus BCH, Basketbalclub Hilversum. De vereniging zal — de competitie begint in oktober — in rood shirt en zwarte broek spelen. Het bestuur werd als volgt geformeerd: voorzitter, de heer G. v.d. Werff, secretaresse mej. E. Keur, Jan Steenlaan 5, Nieuw Loosdrecht, penningmeester M. v.d. Heuvel, vice-voorzitter J. v.d. Heuvel en wedstrijdsecretaris E. J. A. Hofstee. Tijdens deze vergadering werden nog enkele technische (basketbal)films vertoond.

HILVERSUM HEEFT BASKETBALLCLUB

Naam van nieuwe club: EHBC

HILVERSUM — Dank zij de Gooi- en Eemlander is het er tenslotte toch van gekomen. Hilversum heeft een basketbalclub. Gisteravond werd de sportvere-

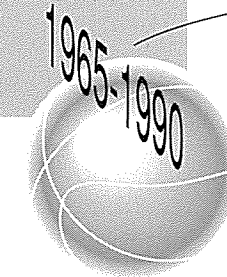

R. van de WERFF.

niging Eerste Hilversumse Basketball-Club in Huize Royal opgericht. Er wordt begonnen met 35 leden; 25 heren en tien dames. De zaak wordt voorlopig „gerund“ door de heer G. v.d. Werff. Bij de aanvang van het nieuwe seizoen zal een officieel bestuur worden gekozen.

De nieuwe vereniging heeft de beschikking over de gymnastiekzaal van het gymnasium aan de Schuttersweg. Hier zal voorlopig op vrijdagavond (tien keer) worden getraind. Hoe de zaken in het nieuwe seizoen zullen liggen is nu nog onbekend. Wel staat vast dat tenminste met twee herenteams en een damsteam voor de competitie van de NBB zal worden ingeschreven. De EHBC-ers zullen hun wedstrijden in Utrecht spelen. De heren komen in de tweede klasse van het district Utrecht; de dames in de eerste.

De contributie zal waarschijnlijk zo'n f 35,— per jaar bedragen. Hier is de bondscontributie (f 8,—) niet bij inbegrepen. De clubkleuren zijn geel (shirt) en blauw (broek). Namens het districtsbestuur Utrecht was op de oprichtersvergadering de heer H. van Leeuwen aanwezig. Voorts gaven een tweetal leden van de propaganda-commissie van het district Utrecht de heren Van Ingen en Van de Ham blijk van hun belangstelling. Enkele basketbalfilms van de wereldkampioenen de Boston Celtics en de Harlem Globetrotters gaven de nieuwe Hilversumse basketballers enig idee hoe deze sport nu werkelijk gespeeld moet worden.

twee tegenstrijdige krantenberichten beide van 24 maart 1965

■ Volgens de kronieken is Henk Laman het langste lid geweest.

■ Het initiatief "vrienden van Dunckers" uit '77/'78 kwam nooit van de grond.

BASKETBAL, EEN SOORT KORFBAL?

Tot aan 1965 werd er in Hilversum geen basketbal in competitieverband gespeeld. De sport was onbekend. Er was wel een Nederlandse Basketbal Bond, de N.B.B., maar die had eigenlijk alleen vaste voet op stedelijke bodem.

Dhr. Hans Hijnenman, ex-korfbal-international weet zich te herinneren, dat zijn korfbalclub, de Zwaluwen, in 1956 een uitnodiging kreeg om in Amsterdam mee te doen aan een basketbaltoernooi:

"Het leek ons wel leuk. Zonder er verder voor te oefenen zijn wij daar naar toe gegaan. In de bus namen wij vlug de spelregels door. Aan het begin van het toernooi, stonden wij wat raar te kijken. Toen zijn wij maar gewoon gaan korfballen en wij zijn helemaal niet zo slecht geëindigd".

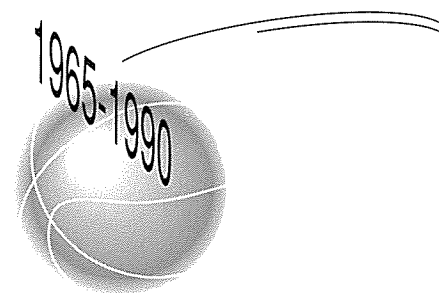
Zo bleef basketbal in de ogen van velen een soort korfbal. De N.B.B. liet het er echter niet bij zitten. Zij bleef de sport promoten en vond wat Hilversum betreft, februari 1965 de juiste formule. Die maand werden 25 gymnastiek-leraren, enkele raadsleden en verder iedereen die interesse had uitgenodigd om enkele basketbalfilms bij te wonen. Het werd een succes.

De dag daarop verscheen de Gooi en Eemlander met een artikel over basketbal, waarin de heer van der Werff als kontaktpersoon genoemd werd. De gevolgen daarvan kennen wij....

Daarnaast leidde, volgens datzelfde krantenbericht, het enthousiasme van de gymnastiek-leraren ertoe, dat er via de N.B.B. een basketbal-trainer naar Hilversum zou komen. "Teneinde de schooljeugd op de juiste wijze met deze tak van sport in kennis te brengen", aldus het bericht.

Twee weken later verscheen het bericht, dat er een scholen- basketbalcompetitie opgezet zou worden en dat de korfbalvereniging Climax van plan was een basketbalafdeling op te richten.

Weer een week later werden de plannen van de basketbalclub Hilversum bekend gemaakt.

In april 1965 was het hek werkelijk van de dam. De bewoners van het Slachthuisplein kregen een rondschrijven van de gemeente door de brievenbus.

Twee bijzondere obstakels, zogenaamde baskets, zouden er op het plein geplaatst worden, ten einde de basketbalsport populairder te maken. In de loop van dezelfde maand zou het basketbalveld op het Slachthuisplein officieel geopend worden met een basketbal-wedstrijd tussen twee eerste klasse verenigingen, aldus de brief van de gemeente.

Voor de N.B.B. was Hilversum nu klaargestoomd voor de basketbalsport. De tijd zou het leren.

Een deel van de folder, zoals deze aan de bewoners van het Slachthuisplein werd uitgedeeld

BASKETBAL.

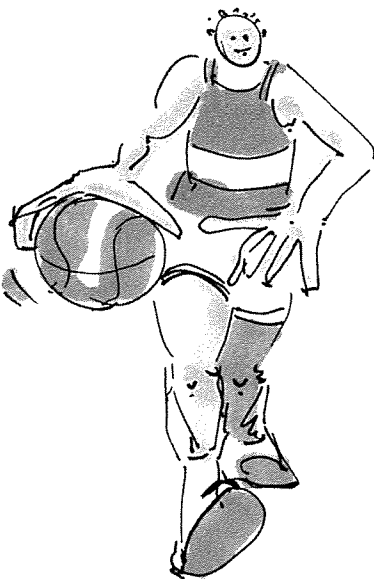
Wie op het Slachthuisplein een kijkje gaat nemen, zal daar twee bijzondere obstakels ontdekken. Mocht hij of zij niet weten wat dat zijn dan wil iedere omwonende dat graag vertellen. In de dichte omgeving van het plein zijn aan alle bewoners folders uitgereikt, waarin niet alleen de spelregels van basketbal vermeld staan maar bovendien deze z.g.

"Baskets" in de bijzondere zorg en aandacht worden aanbevolen. Na een propaganda-avond is inmiddels de Hilversumse Basketbalvereniging opgericht, waarvan het voorlopig secretariaat gevestigd is op de Karel Doormanlaan 67.

In april zal het Slachthuisplein officieel worden geopend met een basketbal-wedstrijd tussen twee eerste-klasse verenigingen !!!

DE EERSTE STAPPEN

Nu er A gezegd was, kon B niet meer uitblijven. Allen die hun belangstelling hadden getoond werden aangeschreven door dhr. van der Werff.

De brief, die de eerste basketbalgeïnteresseerden van Hilversum ontvingen.

EERSTE HILVERSUMSE BASKETBALL CLUB, E. H. B. C.

Hilversum, 29 maart 1965

Onder bovenstaande naam is onze vereniging dinsdag 23 maart j.l. in huize "Royal" te Hilversum van start gegaan. Het ligt in de bedoeling om voor de distrikts-competitie te Utrecht een 4-tal teams in te schrijven, n.l.:

- 1 dames team
- 1 heren junioren team
- 2 heren senioren teams.

In de ons nog beschikbare tijd zullen wij alles op alles zetten om ook werkelijk acceptabele teams te kunnen formeren. Daartoe wordt er getraind in het gymnastieklokaal van het Gemeentelijk Gymnasion aan de Schuttersweg 26 te Hilversum en wel

Vrijdagavond 18.45 tot 20.15 uur voor de dames
20.15 tot 21.30 uur voor de heren

Deze avonden zijn 9, 23 april en dan vervolgens t/m 25 juni.

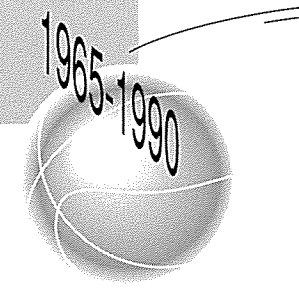
De kosten voor training, zaalhuur, etc. voor deze 10 avonden komt per persoon op f 5,--, welke U vóór of op 9 april kunt betalen aan : GH vd Werff, K Doormanlaan 67 te Hilversum of op diens girorekening : 30 19 65.

Voor f 0,80 méér wordt U de gelukkige bezitter van een spelregelboekje.

Tot ziens op de trainingsavonden, en vergeet Uw basketballschoenen niet !!

met vriendelijke groeten,

G. v.d. Werff,
K. Doormanlaan 67
Hilversum

Ondanks wat verwarring over de officiële naam van de club, kwamen de enthousiastelingen wel opdagen. De trainingen werden goed bezocht en menig spelregelboekje vond een trotse eigenaar.

Na de eerste trainingsavonden had B.C.H. maar liefst 43 leden; 14 damessenioren, 4 herenjunioren en 25 herenseniores.

Het spelnivo liet echter nog wel wat te wensen over, maar dit werd, zoals de brief op bladzijde 10 toont, door de voorzitter aangegrepen als extra stimulans om naar de ledenvergadering te komen. De leden kregen opnieuw een brief toegestuurd.

■ In een poging Dunckers-leden te wijzen op het nut van de trainingen gaf dhr. Paul van Ree in het clubkrantje enkele tips:

- Goede schutters zijn slechte schutters die blijven oefenen.
- De beste spelers ter wereld falen als zij niet samenwerken.
- Met hopen en schietgebedjes win je geen wedstrijd.
- Ontwikkel je zelfvertrouwen.... door training.
- Er is nog nooit iemand in zijn zweet verdronken.
- Iedereen kan een goede speler worden. Dit is slechts een kwestie van eindeloos oefenen en een goede lichamelijke conditie.

Eerste Hilv. Basketball Club
Karel Doormanlaan 67
Hilversum.

Hilversum, 15 juni '65.

Geachte sportvriend,

Tijdens de afgelopen trainingsavonden is wel gebleken, dat basketball niet alleen een spel is, die een behoorlijke techn. vaardigheid vereist, maar dat we ook de spelregels niet mogen verwaarlozen.

Om U in de gelegenheid te stellen nader met deze spelregels kennis te maken, hebben we op Dinsdag 22 juni as. in Huize Royal, Melkpad 23 te Hilversum 's avonds om 8 uur een film-avond gepland. Aan de hand van enkele films zal onze trainer U de verschillende mogelijk- en moeilijkheden van dit spel uiteenzetten.

Tevens zullen wij op deze avond een definitief bestuur moeten kiezen, daar wij anders als vereniging niet geaccepteerd zullen worden.

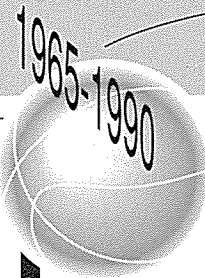
Op deze avond zullen alle nog vage en onbesproken kwesties opgelost moeten worden, daar wij in juli onze diverse wedstrijdteams moeten inschrijven.

Om op het gebied van het clubtenue de leden tegemoet te komen, zullen er die avond diverse kledingstukken enz. uitgetoond liggen, welke door onze leden met 15% korting op de normale winkelprijs kunnen worden besteld.

Uit bovenstaande zal U het belang van deze avond wel duidelijk zijn en ik reken dan ook zonder meer op Uw komst.

Met vriendelijke sportgroeten,

P. S.: Ook belangstellenden zijn van harte welkom.

De uitnodiging voor een basketbal-instructieavond zoals deze juni 1965 verstuurd werd.

Op de eerste ledenvergadering van 23 juni 1965 bleek dat de financieën het grootste probleem vormde voor de jonge vereniging, maar zoals een krantenbericht van begin augustus hierover opmerkte "ook nu kreeg men de nodige steun. Zowel de bond als de gemeente werkten daadwerkelijk mee, waardoor reeds nu aan deelname van de competitie kon worden gedacht".

Voordat het "basisteam" van B.C.H. zich in de competitie stortte werden er nog twee oefenwedstrijden tegen Utrechtse formaties gespeeld. Beide werden door B.C.H. gewonnen!

Toch zou het aantal competitie overwinningen van B.C.H. over de eerste twee seizoenen te tellen zijn op de vingers van één hand...

■ *Het nut en het effect van trainen valt natuurlijk niet gemakkelijk te overschatten. Toch was dit duidelijk het geval in het Dunckers Bulletin van 23 maart 1973, waarin een enthousiast schrijver beweert dat men door training langer kan worden of.....?? Leest U zelf maar:*

Wie regelmatig de wedstrijden van het eerste team bezoekt moet het zijn opgevallen dat er sprake is van een onrustbarend gebrek aan lengte.

Wij willen daar iets aan gaan doen. Er is daarom besloten een speciale pivot-training in te stellen..."

BURGEMEESTER en WETHOUDERS van H I L V E R S U M

gelezen het verzoek van 15 november jl., van het bestuur van de Hilversumse Sportraad om een lid en een plaatsvervangend lid van de sportraad te benoemen als vertegenwoordigers van de basketbalsport;

gelet op artikel 4, eerste lid, van de Verordening op de Hilversumse Sportraad;

benoemen:

de heren G.H. van der Werff en J. van den Heuvel onderscheidenlijk tot lid en plaatsvervangend lid van de sportraad, als vertegenwoordigers van de basketbalsport.

Afschrift van dit besluit zal worden gezonden aan ieder van de benoemden, zomede aan de sportraad.

Hilversum, 22 november 1965.

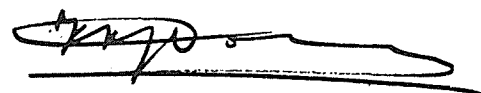
Burgemeester en wethouders voornoemd,
De secretaris, De burgemeester,

K.H.J. DORREN

BOOT

W/Z
coll: >

Voor afschrift:
De gemeentesecretaris,

Aan de heer G.H. van der Werff
K. Doormanlaan 67
Hilversum

Brief pagina 12:

Twee B.C.H.-leden werden lid respectievelijk plaatsvervangend lid van de Sportraad van Hilversum.

Het aspiranten-b team uit 1974: het kokosnoten team

aspiranten b:
Rene van de Broek (aanvoerder), Jan Hoob, Arnoud van de Wurt, Rob Plekkenpol, Ronald Tolstra, Lucas Lichtenberg, Wim van Soest, Johnnie Mulders en Fred Zieftjans.
Coach: Martin Stegenga.

Verslagje AMVJ b - BC Utrecht b
Het was op een dag in Utrecht en wel zondag 11 februari.
Er werd daar om 7 uur een basketballwedstrijd gespeeld en wel asp. b van AMVJ tegen BC Utrecht b.
Een wedstrijd waar de scoorder kramp kreeg. Waar de spelers zenuwachtig waren.
Het begon zo: en wel door een p en wel door Rob.
Na twee minuten raak. Johnnie opende hier in de 2e minuut met twee punten.
Waarna Wim, Rob, Johnnie en Jan met lay-ups de punten vergaarden.
De eerste helft werd afgesloten met de stand 7 - 43 voor asp. b.
Tweede helft hoopvol met press-zone en drie-één-één opvang. Na
10 minuten was de score 13-80. Het 100e punt in de 17e min. via Jan. En
een eindstand van 19-118 voor asp. b.
Een wedstrijd waar Wim in het totaal 45 punten maakte (schotpercentage 90) en gevolgd door Jan met 36 en Johnnie met 23 punten.

Met de groei van de vereniging groeide ook de kans dat er opmerkelijke teams gevormd zouden worden. En zo geschiedde het. Een zo'n team uit de beginjaren van de Dunckers was het Kokosnoten Team van aanvoerder Rene van de Broek. Coach Martin Stegenga zag met lede ogen aan hoe Rene, Jan, Arnoud, Rob, Johnnie, Ronald, Wim, Fred en Lucas na

elke wedstrijd een kokosnoot soldaat maakte. Wedstrijdverslagen werden ondertekend met K.O. Kosnoot en wedstrijden werden aangevangen met de jol "KOKOSNOOT!!".

Kortom, het team binnen de vereniging bekend als het aspiranten-b team leed aan een tropische obsessie. Dit ging niet ten koste van het

resultaat op het veld. Menigmaal werd de "honderd" overschreden.

DE B.C.H.-BLUES

Het seizoen 1965-1966 verliep voor de jonge Hilversumse basketbalclubs, niet zo goed als dat zij gehoopt had. B.C.H. eindigde derde van onderen in de tweede en laatste klasse van het distrikt Utrecht. Niemand kon dan ook de verbazing van de leden van B.C.H. schetsen toen bekend werd, dat de vereniging, ondanks dit resultaat, promoveerde naar de eerste klasse...

In onze tijd zou er in zo'n geval direct aan steekpenningen worden gedacht, maar wij spreken hier van 1966 toen sportiviteit belangrijker was dan het resultaat.

De heer van der Werff sprak dan ook zijn oprechte verwondering uit: "Misschien willen die bestuurders ons een plezier doen".

Het gevolg lag voor de hand. In het volgende seizoen werd B.C.H. elke wedstrijd "geveegd", zoals dat in moderne basketbaltermen heet. Het werd allemaal gewoon wat minder leuk en veel leden lieten de trainingen voor wat het was. Sterker nog, zelfs de trainer kwam niet meer: "Bezigheden ergens anders". Hij liet een gedesillustioneerd Hilversums basketbalclubje trainerloos achter. Het tweede seizoen zat erop. B.C.H. degradeerde weer naar de tweede klasse. Scheepsrechtelijk gezien, moet het derde seizoen het meest voortvarend zijn en dat werd het ook. B.C.H. bood zijn compe-

titietegenstanders niet alleen weerstand maar boekte zelfs overwinningen op ze.

Even werd er gedacht aan een kampioenschap, toen, heel snel, niet meer. De club leek echter zijn balans hervonden te hebben en was een volwaardig competitiedelnemer.

Basketball Hilversum leidt in de tweede klasse Slechts één wedstrijd bij de amateurs

HILVERSUM — De heren van de basketbalclub Hilversum hebben door twee overwinningen op respectievelijk Cangeroes 2 en SVS 2 ongeslagen de

leiding genomen in de tweede klasse.

De Hilversummers bleven in een snelle strijd met 38—16 de baas over Cangeroes. Topscorers waren Hans van de Heuvel met veertien treffers en Fred Elias met tien. In het duel met SVS was de Hilversummer Cor de Boef bijzonder goed op schot. Hij scoorde 36 keer. Hilversum won overtuigend met 57—26.

Het damesteam kwam tegen Midland eveneens tot een overwinning (28—31). Truus de Swart (12) en Netty Sikking (6) namen het leeuwedeel van de treffers voor hun rekening. De Hilversum-junioren wonnen met 32—28 van Red Star, maar verloren (32—41) van SVS.

Seizoen '67-'68: B.C.H. begint regelmatig wedstrijden te winnen

■ *Opmerkelijk is het niet dat er binnen een grote vereniging zogenaamde huisregels zijn.*

Wat wel opmerkelijk kan zijn is de aanleiding die aan het opstellen van bepaalde regels vooraf gaat.

De Illustratie op pag. 16 toont een stukje uit een van de eerste DUNCKY's uit 1974.

De voorzitter pleit daarin voor nieuwe regels. De reden hiervoor is een uit de hand gelopen wedstrijd tussen Dunckers d-aspiranten en Red Stars c.

Aardig is het om te weten dat 3 van de 4 voorgestelde regels vandaag de dag, ruim 16 jaar na het incident nog steeds gelden.

■ *In '75 worden voor het eerst officieel clubkousen ingevoerd (geel met blauwe strepen!)*

Beste mensen,

Op zaterdag 9 november hebben zich in de sporthal van de Christelijke IJS aan de Kolhornseweg enige moeilijkheden voorgedaan. Scheidsrechter C. de Rooy, tevens competitieleider van het district Utrecht, stakte toen de wedstrijd Dunckers d - Red Stars c, omdat hij vond, dat de jury haar werk niet naar behoren kon verrichten. Hoewel wij het niet helemaal eens zijn met zijn houding en met ons de heer van Halst, die als hoofdscheidsrechter fungerde, kunnen we niet ontkennen, dat de orde in de sporthal voor enige verbetering vatbaar is. Ik stel daarom de volgende maatregelen voor:

-De jurytafel en de banken voor de visselspelers werden vanaf zaterdag 16 nov. aan de raanzijde van de sporthal geplaatst, zodat de jury in alle rust haar werk kan verrichten; hierdoor wordt het voor ongenode gasten tevens moeilijker plaats te nemen op de spelersbanken.

-De zaalwacht dient ervoor te zorgen, dat het scorebord in de toekomst weer bediend wordt, zodat het publiek voortdurend op de hoogte is van de stand in de wedstrijd en de jury niet hoeft lastig te vallen.

-Aan de binnenzijde van de deuren van de kleedkamers dienen voor de teams, die gereed staan voor de volgende wedstrijd, maar nog even moeten wachten, borden met instructies aangebracht te worden, zoals:

U wordt verzocht de aanvang van uw wedstrijd op de tribune af te wachten (of woorden van deze strekking).

-Verder zullen we minder moeten aarzelen om leden en andere belangstellenden uit de sporthal te verwijderen, als zij zich niet aan de regels houden.

Ik kan overigens ook nog medelen, dat er in de loop van zondag 10 november enige telefonische gesprekken met de heer C. de Rooy hebben plaatsgevonden. Het resultaat hiervan is geweest, dat de verhouding tussen de competitieleders enerzijds en ons bestuur anderzijds, die tot nog toe niet anders dan prettig

genoemd kon worden, weer opgeklaard is. Hij heeft verder toegezegd, dat hij ernaar zou streven de gestakte wedstrijd Dunckers d - Red Stars c eind maart over te laten spelen.

H. Paulusse, voorzitter.

Een uit de band gelopen wedstrijd leidt tot nieuwe huisregels.

In die tijd werd er ook weer een trainer gevonden en het wedstrijdsekretariaat kwam in handen van iemand, die daar volgens een krantenbericht goed raad mee wist, mejuffrouw Truus Swart.

Toch zou '67-'68 het laatste seizoen worden voor B.C.H. Het heen en weer reizen naar Utrecht voor de thuiswedstrijden begon zijn tol te eisen. Er ging veel tijd inzitten en... er bleek een alternatief te zijn. In Bussum waren er zowel basketbalenthousiastelingen als een sporthal.

En zo besloot een deel van de B.C.H. leden (11 van de 30) om samen met de Bussumers DE DUNCKERS te gaan vormen. Sporthal de Koepel te Bussum werd de thuishaven.

De club B.C.H. hield op te bestaan. Zo werd de fakkel, die door dhr. van der Werff in Hilversum voor B.C.H. was aangestoken, overgedragen aan de van oorsprong deels Bussumse Dunckers.

Al spoedig bleek echter dat de Dunckers niet echt een Bussumse vereniging was. Verreweg de meeste leden kwamen uit Hilversum en binnen een jaar werd Sporthal de Koepel ingeruild voor eerst Hilversumse gymnastiekzalen en later de Expohal. Met dhr. J. van de Heuvel als voorzitter draaiden de Dunckers het seizoen '68-'69 als midden-

moter mee in de tweede klasse. Dat er vers bloed stroomde binnen de vereniging bleek uit het feit dat er voor het eerst een krantje verscheen. In april 1969 nam Olga Wolfswinkel het initiatief voor het Dunckers Bulletin, een jonger broertje van De Duncky.

In het Bulletin gaf zij eerst de voorzitter, dhr. van de Heuvel, het woord, om daarna het krantje te vullen met verenigingsnieuws. Zo groeide er ook steeds meer een verenigingssfeer, die de basis zou leggen voor de groei tot een club die zich binnen 5 jaar één van de tien grootste basketbalverenigingen van Nederland kon noemen.

DUNCKERS BULLETIN
Mededelingenblad van de basketbalvereniging "Dunckers".

Voorwoord.

Voor de opening van het clubblad werd aan mij gevraagd om het voorwoord te schrijven. Het is mijns inziens ook wel gebruikelijk dat het voorwoord wordt voorgelezen. Allereerst wil ik het initiatief toejuichen, dat onze vereniging tot doel heeft om ook wel een clubblad te maken.

Gepeelde wedstrijden

Donderdag 20 maart speelde onze heren tegen U.V.V. en wonnen deze wedstrijd met 42-23. De zondag daarna, 23 maart

■ Oprichter George van der Werff meldde zich in '77 (opnieuw) als lid en trainde met HS 4/5. "Zijn leeftijd was bij het bestuur bekend", maar hij was zeker het oudste actieve lid.

Dit was dan de eerste uitgave van ons clubblad. We hopen dat het niet al te erg is tegengevalen. In ieder geval hebben wij onze best er aan gedaan. Nu wachten we voor de volgende krant op wat hulp van de leden! Bedenk er bij voorbeeld eens een naam voor!

Het eerste Dunckers Bulletin verschijnt in 1969

DE "EIGEN" SPORTHAL

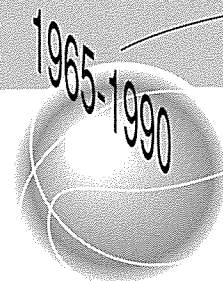
Naast ballen, kleding, twee borden, een tafel en een paar scheidsrechters is er nog een noodzakelijk attribuut voor een bloeiende vereniging en dat is een sporthal. Tegenwoordig hebben zelfs (of misschien juist) de kleinste dorpen grote sporthallen maar aan het einde van de jaren zestig was dit nog een groot probleem. Eerst werden de wedstrijden in Utrecht gespeeld, zoals eerder vermeld.

Daarna kwam er, mede dankzij de degradatie van B.C.H., weer ruimte in de gymnastiekzaal van het Gymnasium in Hilversum. Dit was echter van tijdelijk aard, want al gauw bleek het zaaltje te klein.

Bij het samengaan met de Dunckers in 1968 kon er voor enige tijd in Sporthal de Koepel te Bussum gespeeld worden. Dit was van korte duur: in 1969 speelde de Dunckers weer in de Beatrixhal te Utrecht.

Het Dunckers Bulletin van augustus 1969 bracht het nog eens onder woorden:

"Waarom wordt er in Nederland zo weinig ge-basketbald zult U zeggen. Een begrijpelijke vraag, maar het antwoord is simpel: ER ZIJN IN NEDERLAND GEEN ZALEN!!!".

Nederlandse Basketball Bond
Opgericht 15 juli 1947 - Goedgekeurd bij Kon. Besluit d.d. 20 december 1955 no. 46

ontv. 20/6 '70

Afzender:
Bondsbureau
Overtoom 244
Amsterdam
Tel. (020) 12 92 02
Postgiro 527144
t.n.v. N.B.B. Rijswijk Z.H.

"Dunckers",
De Heer H.J. Laman,
J.H. Meyersstraat 36,
Hilversum.

Amsterdam, 24 november 1969.

Geacht Bestuur,

Het is gebleken, dat 11 van de 24 leden van Uw vereniging "Dunckers" in het seizoen 1968-'69 en in het seizoen 1967-'68 lid waren van B.C.Hilversum.

Laatsgenoemde (30 leden tellend) verdween uit de N.B.B. met een schuld van f 136,- die het zij toegegeven ten dele door een administratieve vergissing onzerzijds bleef bestaan. De schuld is evenwel reëel, hetgeen de Heer v.d. Werff van B.C.Hilversum, Karel Doornanlaan 67, gaarne zal toegeven.

Wij achten het derhalve allesszins redelijk Uw vereniging te belasten voor 11 x f 136,- = f 49,80 van deze oude schuld uit 1967-'68.

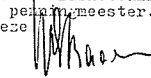
Wij verzoeken U dit bedrag te voldoen op postgiro 527144 t.n.v. Penningmeester N.B.B., Rijswijk Z.H..

Wij zonden distrikt Utrecht een copie van deze brief.

niet akkoord.

250.80
49.80
201.00

Hoogachtend,
Nederlandse Basketball Bond,
R.Hof, penningmeester.
voor deze

(a.g.m.ice.)

De N.B.B. probeert de schuld van B.C.H. op de Dunckers te verhalen.

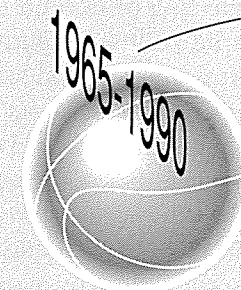
■ Opmerkelijk was de brief die dhr. Laman ontving enkele maanden nadat de B.C.H. was opgebeven.

De N.B.B. hield de zaken goed in de gaten en bemerkte dat enkele leden van B.C.H. "overgestapt" waren naar de Dunckers.

Enkele rekensommen leerde de N.B.B.-penningmeester dat er vanwege dit feit het bedrag van Fl. 49,80 bij de Dunckers te halen viel: een deel van de schuld die B.C.H. had achtergelaten.

De Dunckers gingen hiermee niet akkoord. Je kunt een "Duncker" nu eenmaal niet een "B.C.H.-er" noemen.

Het bleef bij wat heen en weer sturen van brieven.

Pas aan het begin van de zeventiger jaren kwam er een einde aan het op en neer reizen naar Utrecht. Er mocht gespeeld worden in de Expohal in Hilversum.

Nu is de Expohal niet de prettigste hal om in te basketballen, maar het gevoel een thuishaven in Hilversum te hebben was belangrijk. Dunckers werd datzelfde seizoen '71-'72 onder leiding van playing coach, Wim Le Clerq, zelfs kampioen van de tweede klasse.

Belangrijke veranderingen waren er op komst, want zoals wel vaker gebeurt, het succes trok mensen aan. Er kwam een forse ledengroei op gang, en wat nog belangrijker was: er kwam een beter onderkomen.

Het Dunckers Bulletin van 9 september 1972 vermeldt het volgende onder de kop "Nog even geduld...":

"Omdat ons nieuwe onderkomen aan de Kolhornseweg nog niet gereed was... we hebben evenwel goede hoop dat wij over een dag of tien uit de problemen zijn. Voorlopig zullen de Dunckers teams nog geen thuiswedstrijden spelen..".

Tien dagen later, 19 september, verschijnt er opnieuw een Dunckers Bulletin ditmaal met als kop "Houdt moed":

"Het blijft improviseren. Nog steeds kunnen wij niet beschikken over de sport-hal aan de Kolhornseweg.

Alleen de baskets moeten nog worden opgehangen zodat wij elk moment het bericht kunnen krijgen dat wij in ons nieuwe onderkomen terecht kunnen. Gelukkig zijn wij er, dankzij de medewerking van de gemeente Hilversum, in geslaagd een zaal bij te huren. Voorlopig trainen de senioren in de oude gymnas-tiekzaal van de gemeentelijke H.B.S. aan de Schuttersweg".

Ruim een maand later kwam in het Bulletin het verlossende bericht: "De sporthal van de Christelijke H.T.S. is volledig beschikbaar!! De kogel is door de kerk. Vanaf dinsdag 24 oktober kunnen wij voor trainingen en wedstrijden terecht in de sporthal van de Christelijke H.T.S. Het uiterst fraaie complex, waarover wij nu de beschikking hebben brengt wel een zware verantwoordelijkheid met zich mee. Daarom verzoeken wij iedereen om zich aan de regels te houden..."

De nieuwe hal kon niet genoeg geprezen worden. In zijn voorwoord van de algemene ledenvergadering van 30 november 1972 spreekt de nieuwe voor-zitter, dhr. Hans Paulusse, zelfs van de "ultramoderne sporthal" en even later van het "basketbal Walhalla aan de Kolhornseweg".

Uit deze beschrijvingen mag wel opgemaakt worden hoezeer de Dunckers toe waren aan een "eigen" hal en hoe het

beviel blijkt wel uit het feit dat er nu in 1990, nog in gespeeld wordt.

Dunckers KAMPIOEN

Op donderdag 23 maart vertrokken een stelletje spelers van een basketbalclub uit Hilversum naar Utrecht om alsnog te proberen het kampioenschap van de 2de klasse district Utrecht te behalen.

Alsnog proberen, zeg ik, want dit had eigenlijk moeten gebeuren op 10 februari in de Expo-hal. Helaas pakte dit anders uit, want Dunckers sloeg een aardig endje de plank mis. Oorzaken? Misschien waren het de zenuwen. Hoe dan ook, niemand kwam in zijn normale spel. Getuige een 33-44 nederlaag tegen Taveno 2, de nummer twee van de lijst. We stonden ondanks dat nog met twee punten in de competitie voor, dus eigenlijk was er niets aan de hand, als we de laatste wedstrijd maar wonnen.

Deze wedstrijd, bijgewoond door enkele leden van onze club (mijn dank voor deze interesse) en een stel leerlingen van Meester Fred Diekman!

Het liep allemaal nogal vlotjes, want ondanks de tegenstribbelende spelertjes van Ola Stars kwamen we bij de rust met 27-16 voor. Na de rust het zelfde beeld. Dunckers won tenslotte de wedstrijd met 50-32. Nu kwamen we bij huldigings-ceremonie die geleid werd door secretaris Jan Boerstoel. Iedere speler kreeg een fles wijn met oorkonde en een medaille als herinnering voor later. Tot slot een bos bloemen + speech van de voorzitter van het district die me nog lang zal heugen. Ik heb namelijk zelden lovende woorden over onze club van deze man gehoord. Maar nu waren het mooie woorden. Tot slot bedank ik alle medespelers die tot het kampioenschap hebben bijgedragen, zijnde:

Willem le Clerq	Wil Meyer
Ton Kloek	Ad de Gruyl
Albert v/d Zwaag	Hans de Ruiter
Fred Diekman	

Ook hoor ik niet de diensten van Cees Osseweyer te vergeten, want hij heeft alle thuis wedstrijden gefloten.

Maarten.

■ Donderdag, 23 maart 1972, zeven jaar na de oprichting van B.C.H. behaalde het eerste herenteam van de Dunckers hun eerste kampioenschap. Maarten Wolfswinkel beschrijft in het clubkrantje van mei 1972 hoe de laatste loodjes getild werden: Het duurde even-tjes, maar in de loop van het seizoen '72-'73 was het voor de Hilversumse damesleden van de Dunckers zo ver, dat ook zij deel konden nemen aan competitie wedstrijden. Er leek geen vuiltje aan de lucht te zijn. Iedereen kende de Dunckerskleuren en werd geacht in zo'n tenu aan de wedstrijden mee te doen. Hier beging het bestuur van de Dunckers een grote fout...

De dames staken hun hoofden bij elkaar en vormden een front: zij wilden niet in een rood shirt spelen, dat stond niet. Wat dacht het bestuur wel...!

Er werd een trainingsavond besteed aan een kleurige discussie en het resultaat werd bekendgemaakt in het Dunckers Bulletin van 11 december 1972:

DE GROEI ZET IN

Aan alles viel te merken dat het in het begin van de zeventiger jaren pas echt begon te lopen binnen de vereniging. De overgang naar de “eigen” sporthal, de successen van het eerste team, de populariteit van de sport op de middelbare scholen, alles droeg zijn steentje bij.

Op de ledenvergadering van 30 mei 1972 werd besloten toe te treden tot het zogenaamde overkoepelende orgaan AMVJ. Zonder verder op details in te gaan kan er gesteld worden dat deze toetreding gunstig was voor Dunckers nu AMVJ/de Dunckers.

Er werd een financiële stabiliteit verkregen en opeens hadden de Dunckers er een zusje bij, want de volleybalclub G.V.C., het huidige Facit Gemini S, had tot eenzelfde stap besloten.

In het Dunckers Bulletin van november 1972 waarin ook de agenda van de ledenvergadering werd opgenomen, werd het aan de leden duidelijk gemaakt dat de groei zijn gevolgen zou hebben.

orgaan van de basketbalvereniging AMVJ / de Duncers
datum: maandag 20 november 1972 - nummer 8 - jaargang 2
secr.: J. Boerstool, Lutherhof 4, Hilversum, tel. 4867
Girorekening: 189680 t.n.v. bankrekening 550328440 A.B.N.

orgaan van 20 november 1937
datum: maandag 20 november 1937
secre.: J. Boerstool, Lutherhof 4,
Girorekening: 189680 t.n.v. bankrekening

Wat de ledenaanwas betreft, in ongeveer drie maanden is
AMVJ/de Duncckers uitgegroeid van één van de kleinste tot
gingen in het district Utrecht. Telden we aan het begin
tig leden, op de ledenlijst staan nu bijna honderd na-
Het zal een ieder duidelijk zijn, dat het bestuur de a-
organisatorische problemen heeft gestaan. We hebben st-
oplossingen weten te vinden. Nu dus het ergste achter
moment aangebroken om te gaan werken aan een verder o-
vereniging. Vandaar de ledenvergadering op 30 novemb-
Bovendien wil het bestuur na drie maanden wel eens v-
wat de wensen en eventuele klachten zijn. Er zal rui-
hierover van gedachten te wisselen. Daarnaast zal e-
men, waar we op de ledenvergadering van 30 mei j.l.
We roepen een ieder (senioren, junioren en aspiran-
in de aula van de Christelijke HTS acte de présenc-
voor het bestuur een belangrijke morele steun bet-
komende maanden en een beloning voor de inspanning

dering van 30 mei j

Agenda ledenvergadering

- Agenda ledenvergadering
1. Opening
 2. Notulen van de ledenvergadering 72/73.
 3. Ingekomen stukken
 4. Begroting voor het seizoen ledenvergadering 73/74.
De begroting is op de laatste ledenvergadering
omdat de toekomst van de toetreding tot de A.W.V.
hoe de leden over de toetreding tot de A.W.V.
omdat de toekomst van de toetreding tot de A.W.V.
 5. Huishoudelijk Reglement "de Dunckers" schied
De basketballvereniging "de Dunckers" schied
lijk reglement gehad hebben. Het is er
is uitgegroeid van een clubje, waarin al
een echte vereniging, is het noodzakelijk
stuur nauwkeurig omschreven worden. Het
Huishoudelijk Reglement-ontwerpt, dat
wordt voorgelegd.
 6. Bestuursmutaties
De snelle groei van de vereniging maal
en uitgebreid wordt. Het bestuur stel
- W. Jansen (hij zal de tussentijdse
- J. Gruyl (hij is kandidaat voor
- "de Dunckers" zal

DUNCKERS
BULLETIN

De basketballvereniging
is één van de grootste verenig-
ingen van het seizoen nog geen wer-
ken.
Afgelopen maanden voor heel wat
reeds min of meer bevestigende
de rug is, acht het bestuur het
organisatorische opbouw van de
er.
eten, wat er onder de leden leeft,
om gelegenheid worden geboden om
een aantal zaken aan de orde ko-
ten) niet aan toe zijn gekomen.
te te geven. Een massale opkomst zal
aken bij haar werkzaamheden in de
gen in de afgelopen maanden.

Voorzitter

...1.
...ing niet aan de leden aangeboden, omdat
...gg onzeker was. Het bestuur wist niet,
...denken. ... een huishoud...
... de Dunck

ing niet als
og onzeker was. Het
J zouden denken.

lijkt in het grijze verleden een huishoude-
chter totaal onvindbaar. Nu AMVJ/de Dunckers
les door twee mensen bekostigd werd, tot
jk, dat rechten en plichten van leden en be-
bestuur stelt daarom voor, dat zij een
p de ledenvergadering in mei aan de leden

kelijk, dat het bestuur gewijzigd
ten: de Ruiter opvolge
deeling.

bestuurder op de ledenvergadering, dat het bestuur ge-
stet het noodzakelijk, dat het bestuur opvolgen)
de volgende kandidaten:
afgetreden penningmeester H. de Ruiter opvolging,
het vicevoorzitterschap; het is de bedoeling,
vertegenwoordigen in het overkoepelende AMWVJ.
idsecretariaat overnemen van H. Paulusse).
van de vergadering bij secretaris J.
te benoemen.

*De groei van de vereniging
vraagt een ander
bestuurlijke aanpak.
het Dunckers Bulletin van
november 1972*

„Men wordt verzocht in
het juiste tenu te verschijnen,
daarom nog een keer de details
van het damestenu: rode broek,
wit t-shirt (ronde hals, korte
mouwen) en rode nummers.

Zo kwam alles toch nog goed en behaalde het damesteam onder leiding van Mw. Truus Laman op 22 maart 1973 hun eerste overwinning. De dames begonnen aan de wedstrijd tegen BZ'72 met een voorsprong van 10-0. De eindstand 17-12 toverde een tevreden glimlach op het gezicht van coach dhr. Maarten Wolfswinkel.

■ Ooit werd voorzitter Hans Paulusse in de boedanigheid van scheidsrechter door speelster Truus Laman (Dames I) van het veld gestuurd ('74). De dames verliezen desondanks.

Zo'n snelle groei vereiste de nodige maatregelen maar alles verliep redelijk goed. Mw. Ria van Dijk werd het honderdste lid en daarom voorzien van een "aardigheidje". Dhr. Len Fabries ontwierp een embleem voor de vereniging en vele vele nieuwe leden ontvingen aan het einde van het seizoen '72-'73 een wedstrijdnummer en een verzoek om de trainingen te gaan bezoeken.....

Het werd voor iedereen binnen de vereniging duidelijk dat de Dunckers de moeilijke beginjaren achter de rug had.

In 1973 kreeg de Dunckers vele nieuwe leden te verwerken.

Nummers nieuwe leden

Een groot aantal nieuwe leden is nog niet van nummers voorzien. Wij hebben de volgende nummers uitgedeeld:

Lex Oldenhof (32), Johan Bakker (35), Wim Kolp (43), Rob Amse (45), Kees Thierry (49), H. Kort (54), Marijke van Ginkel (23), Madelon Veenendaal (24), Betty Bakker (25), Gieneke Reijn (26), Carolien Veenendaal (27), Mattie Spruit (28), Nelleke Ram (29), Ellen Reijn (30), Marc Allessie (62), Hans Kuipers (70), Geert Frank Maatjes (78), Sjoerd van Dijk (85), Rob Plekkenpol (90), Wim Visser (94), Fred Zieljtjens (97), Ronald de Wal (42), Lucas Lichtenberg (5), Derk van Walen (61), Ronald Tolstra (11), Con de Ruig (6), Peter Elzinga (8), Robert de Rijke (14), Michel Broekhof (15), Bert Snel (25), Frank Kaak (41).

Voorzover we dat nog niet gedaan hebben, heet het bestuur alle nieuwe leden van harte welkom in de vereniging.

■ In '74 werden wedstrijden en trainingen uitgesteld. Wegens een gesprongen waterleiding was de sporthal ondergelopen en moest de vloer worden vernieuwd.

Pasfoto's en keuringsgeld

Alle nieuwe leden dienen op de kortst mogelijke termijn een pasfoto en f 7,50 keuringsgeld op te sturen aan het secretariaat van de vereniging. Op de achterkant van de foto dient men zijn of haar naam en geboortedatum te vermelden.

Ook worden nog pasfoto's en keuringsgeld verwacht van : Caspar Kooyman, Jos de Jonge, Thea Schop, Betty Bakker, Heidi Rademaker, Hans van Straten, Arco Bevenlander, Gert Nieman, Paul Burger, Guido Timmarmans, Arnoud vd Wurf, Johan Koopman, Ben Bosman, Gert Jan Hom, Johnie Mulders, Roel Slob, Ronald van Luyk, Hans Hilhorst, Erik Poort, Jola Tomasowa, Sybren Kolp, Peter Cornelisse en Hans Prinse.

Het secretariaat van de vereniging: Klaas Zandstra, Curiestraat 38 te Hilversum.

De secretaris zal de betrokkenen te zijner tijd inlichten over dag en tijdstip, waarop men gekeurd dient te worden.

HET CLUBBLAD

Het heeft jaren geduurd voordat Dunckers een echt clubblad had.

Sinds de oprichting in '65 werd er regelmatig een gestencild A-viertje rondgedeeld onder de dertig tot veertig leden.

Hierin stond niet veel meer vermeld dan de vertrek- en aanvangstijden van de wedstrijden, evenals de opstellingen van de diverse teams.

De vereniging was zo groot dat het gemakkelijk op één velletje paste. Met de explosieve groei, na de verhuizing van de expohal naar de sporthal van de Chr. H.T.S., van het ledental groeide ook de behoefte aan een volwassen cluborgaan. Het was in de loop van 1971, dat Maarten Wolfswinkel en Truus Laman (wie anders) aan de wieg stonden van het redactionele clubblad "Dunckerlife".

Tot 1974 was "Dunckerlife" niet meer dan twee tot vier vellen A-4 met daarop de belangrijkste mededelingen en het wedstrijdprogramma.

In 1974 nemen Klaas Zandstra en Ad de Gruyl het roer over en veranderen direkt de naam van het blad in Dunckers-live. Lang zal het blad echter niet zo heten, want bij het begin van het seizoen '75/'76 komt voor het eerst de, nog steeds bekende, naam van het blad op de voorpagina: "Duncky".

Het formaat van het blad is gehalveerd (A-5) en de fraaie afbeelding op de kaft is van redactievoorzitter Fred Pangemanan. Eén van de grafische vormgevers binnen onze vereniging die veel heeft gedaan voor de ontwikkeling van Duncky. Het omslag was in het seizoen '75/'76 rood/wit van kleur.

Het seizoen daarna wordt de bekende blauw/witte afbeelding als omslag gebruikt. Deze omslag zou tot 1980 dienst doen.

Duncky

In de jaren tussen '74 en '80 was het voornamelijk de redactie zelf en de voorzitter die de Duncky vulden.

Met grote regelmaat werden de leden aangespoord te schrijven, echter met wisselend succes. De diverse redakties hadden zo hun vaste rubrieken om de Duncky een lezenswaardig blad te laten zijn en blijven. Zo werd door iemand met het pseudoniem Snuffelaar (Hans Paulusse?) een nieuwtjesrubriek volgeschreven onder de titel: gehoord en gezien.....

Hierin kwamen de meest intrigerende en intieme wetenswaardigheden van de clubleden in de openbaarheid. Van soortgelijke strekking was de rubriek: Wist je dat..... Een kort leven was de rubriek: Dunckers privaat beschoren. Nog steeds een vaste rubriek is: "de verjaardagskalender" en "van de voorzitter".

Met wisselend succes konden we in de loop der jaren vaste onderdelen in de Duncky vinden als: "geef de pen door"; "Duncky waardigheden"; "de welpenhoek"; "Dunckersflitsen"; "Superduncker" en de eredisivisieoverzichten van Ad de Gruyl.

■ *Niemand is ooit in staat gebleken het aantal funkties, vervuld door Kees Hogenbirk, te tellen. Daarom werd hij al op jeugdige leeftijd erelid van de vereniging.*

■ *Heeft iemand Kees ook gezien?*

■ *Volgens de "technische rubriek" van Martin Stegenga uit '74 bestaan er 11 verschillende fouten.*

Bij aanvang van het seizoen '77/'78 treffen we de Duncky voor het eerst aan in de officiële clubkleuren blauw/geel. Slechts van korte duur, want het volgende seizoen is de Duncky, onder redactie van Jeany Hoogerbrugge, geheel geel.

Door extra financiële middelen uit de sponsorbijdrage van de firma Poort's Klussjop kon de redactie beschikken over modernere apparatuur waarmee een fraaier blad kon worden gemaakt. Ook foto's zouden met de nieuwe apparatuur af te drukken zijn, maar na twee experimentele

nummers met "aktiefoto's" van wedstrijden werden geen foto's meer geplaatst.

Op de gele omslag wordt in oktober '80 een fraaie "Dunck" afgedrukt die tot '85 stand zou houden. De lay-out van deze omslag was van Wout van Soest.

De historie van de omslag lijkt zich te herhalen want de meest recente afbeelding op ons huisorgaan (een "sky-hook" van de legendarische Kareem Abdul Jabar) is vormgegeven door de ontwerper van het eerst omslag Fred Pangemanan.

duncky

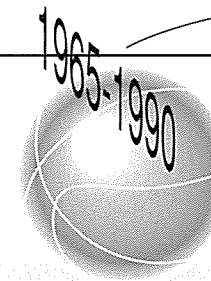
Nog steeds is het "vullen" van het blad met de zogenaamde kopy een regelmatig probleem voor de redactie. Met de jaren werd op alle mogelijke manieren getracht de leden "in de pen" te krijgen.

Ondanks het wisselende succes waarmee de verschillende enthousiaste redakties hun afleveringen konden produceren is Duncky een echt clubblad gebleven. Geen reclameblaadje van de sponsors, maar ook geen opgevuld wedstrijdbulletin.

Het is met name aan de diverse redakties van "Duncky" te danken dat de vereniging zich zo lang heeft weten te profileren.

■ *Alleen al met de in "Duncky" opgesomde blessures van leden door de jaren heen, zouden we makkelijk een boek kunnen vullen (en een middelgroot ziekenhuis).*

■ *Er is geen lid dat niet eens enkel, knie, pols of vinger heeft gekneusd, gescheurd en/of gebroken.*

DE BESTUREN

De heer George van der Werff was oprichter en (dus) eerste voorzitter van onze basketbalvereniging. De eerste jaren had de vereniging moeite het hoofd boven water te houden. Eén van de eerste activiteiten was het organiseren van een spelregelavond. Het eerste clubtenu was in de kleuren rood/zwart wat veranderde in de "hilversumse" kleuren blauw/geel.

In het eerste bestuur werd de heer van der Werff geassisteerd door ene mevrouw Truus Swart, de latere echtgenote van Henk Laman, één van de leden van het eerste uur. Op die ledenlijst komen we ook de naam Olga Wolfswinkel tegen, zus van onze welbekende Maarten. Meer roemruchtige Dunckers-leden schijnen via familie-relaties bij de vereniging te zijn gekomen want ook de zus van Kees Hogenbirk komt op de eerste ledenlijst voor.

Financieel had de vereniging het de eerste jaren niet breed. Met zo'n dertig betalende leden was de inkomstenkant van de jaarrekening zeer bescheiden, ondanks een subsidiebijdrage van de Gemeente Hilversum van rond de fl. 250,- per jaar.

In 1969 werd de voorzittershamer overgenomen door de vice-voorzitter J. van de Heuvel.

Het oudste financieel jaarverslag dat bewaard is gebleven dateert van het seizoen '70/'71. In mei '71 schrijft voorzitter van de Heuvel een algemene ledenvergadering uit, te houden in "de Karseboom" aan de Groest, daar waar nu Hilvershof staat.

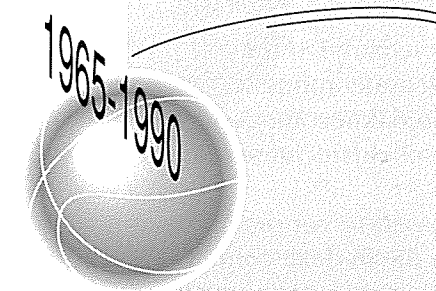
Het balanstotaal (de optellingen van de bezittingen en schulden) bedroeg in dat jaar niet meer dan fl. 1931,84! In de exploitatierekening zien we ook inkomstentotaal fl. 2490,- staan tegenover fl. 2742,- lasten. Ook toen al was het een probleem de begroting sluitend te krijgen.

Opvallend was dat (ook toen al) een fors deel van het budget uitgegeven werd aan een trainer: fl. 755,-. Het seizoen erna zelfs fl. 1000,-. Terwijl voor de stopwatch (?) fl. 5,- werd afgeschreven.

De speelruimte in de Expohal werd gehuurd voor fl. 110,- per jaar. Wat dat betreft heeft Dunckers over goedkope huisvesting nooit te klagen gehad. Van de Heuvel heeft drie seizoenen de club geleid.

■ *Wim Jansen is recordhouder met de meeste functies tegelijkertijd: in 1977 had Wim negen functies en werd dan ook door voorzitter Hans Paulusse nadrukkelijk in het zonnetje gezet.*

De enige functies die Wim Jansen nooit heeft uitgeoefend zijn die van voorzitter en scheidsrechter.

■ *Al vanaf 1975 zijn de basketbal medewerkers van de Gooi- en Eemlander Dunckers-leden, hetgeen de objectiviteit van de verslagen niet altijd ten goede kwam maar wel voor publiciteit zorgde.*

Hij werd opgevolgd door Hans Paulusse. Onder zijn leiding maakte Dunckers de explosieve groei door, vooral na de verhuizing naar de sporthal van de Chr. H.T.S. aan de Kolhornseweg. Er kwam een enorme toeloop van jeugd. Ook in Hilversum werd begin jaren '70 de basketbalsport ontdekt.

Dunckers kreeg, net als zoveel andere verenigingen, behoefte aan "kader". In de loop der jaren hebben diverse commissies het levenslicht gezien en evenzoveel zijn er weer verdwenen. Enkele van de belangrijkste zijn door de jaren heen blijven bestaan en zijn de pijlers van de vereniging gebleken.

- de wedstrijdcommissie
- de jeugdcommissie
- de redactiecommissie
- de scheidsrechtercommissie

Het voert te ver om de namen van alle mensen die in deze commissies zitting hadden te noemen, maar opvallend is dat de verschillende commissies jarenlang door een klein groepje mensen werden bemand.

De diplomatieke Hans Paulusse, de man met de pijp, hanteerde de voorzittershamer tot 1979. Hij werd opgevolgd door de huidige aanvoerder van de club Albert van Dijk.

Onder het bewind van Albert van Dijk kwam Dunckers enkele malen in zwaar weer terecht. Op meer zakelijke wijze werd de bestuurlijke taak ter hand genomen. Om expansie van de vereniging en de ambities van het eerste team ook financieel bij te kunnen benen was er steeds meer geld nodig.

Dunckers ging "de boer op". Met name het toenmalig bestuurslid de heer Zandee en de huidige voorzitter Albert van Dijk praatten heel wat ondernemers met hun advertentie ons clubblad in.

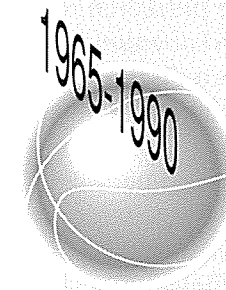

Voor financiering van enkele grote zaken en de ondersteuning van dames en heren 1 werd een sponsor gevonden. In '79 werd Poort's Klussjop bereid gevonden voor in totaal fl. 10.000,- de vereniging te ondersteunen.

De beide teams werden "in het nieuw" gestoken en voor het maken van Duncky werd nieuwe apparatuur aangeschaft. Poort had voor drie jaar getekend en zou drie jaar later ('81/'82) nogmaals een bedrag in de clubkas storten.

■ In de jaren '76/'80 werd reeds vastgesteld dat Maarten Wolfswinkel uitsluitend Fanta drinkt.

■ In Albert van Dijk kreeg de Dunckers een voorzitter, die vóór

In het jaar '82 werd er een tweede sponsor gevonden. De fa. Grob bv. bleek bereid Dunckers een elektronisch scorebord te schenken. Gezien de afspraken met de fa. Poort werd Grob niet direct contractueel aan de vereniging gebonden. Dat zou pas enkele jaren later gebeuren.

Misschien wel de zwaarste storm waarin het bestuur van Albert van Dijk in terecht kwam waren de perikelen rond de "dug-out". Dunckers had al enkele malen dispensatie gekregen van de bond voor de afmetingen van het speelveld in de sporthal.

Dunckers moest zich beraden omtrent mogelijke oplossingen voor het probleem. In de H.T.S.-hal was de uitloopruimte rond het veld officieel niet voldoende. Hiervoor kon dispensatie worden verkregen, echter de spelersbanken en jurytafel stonden in de uitloopruimte langs het veld en dat mocht niet.

Even werd overwogen de hele vereniging te verhuizen naar de pas nieuw geopende sporthal Oost.

Echter, de sporthal was vele malen duurder dan de H.T.S. waardoor de contributies fors zouden moeten worden verhoogd.

Tevens was organisatie en planning van trainingen en wedstrijden in de "multifunctionele" speelhal niet mogelijk zoals Dunckers dat gewend was.

Er werd besloten in de H.T.S. een dug-out te bouwen, door een deel van de tribune weg te halen. Los van vergunningen en bouwtechnische problemen was financiering van het project (begroot op fl. 35.000,-) de grootste zorg.

Er zijn in die periode vele vergaderingen aan gewijd en "Duncky's" vol ingezonden brieven geschreven omtrent allerlei mogelijke manieren om deze verbouwing financieel rond te krijgen.

Het uitschrijven van een soort obligatielening onder de leden leverde een aardig bedrag op.

Diverse goedbedoelde akties waren slechts minimale aanvullingen op het budget. Diverse leden deden een schenking.

Uiteindelijk bleek sponsor Grob bereid een groot deel van de bouwkosten voor zijn rekening te nemen. Grob speelde een belangrijke rol in de afgelopen jaren voor Dunckers. Zo schonk hij na de avondvierdaagse van '88 vijftig trainingspakken aan de jeugd.

Met zijn steun bezocht een groep leden het pré-olympisch toernooi, vorig jaar in Rotterdam. Ook Dames-I is inmiddels door Grob in het nieuw gestoken.

■ *Vele (liefdes)relaties vonden bij Dunckers hun oorsprong waardoor voortbestaan van de vereniging op termijn lijkt gewaarborgd.*

■ *Over de bij het uitoefenen van de basketbalsport eventueel opgelopen geestelijk letsel, is binnen onze vereniging nooit gesproken.*

HET VLAGGESCHIP HEREN I

Dunckers heeft in de afgelopen 25 jaar op sportief gebied aansprekende resultaten geboekt. Naast het unieke kampioenschap van N.L. van de aspiranten in 1975 werden vele teams in de loop der jaren kampioen in hun klasse. Zonder alle geleverde sportieve prestaties in de loop van de jaren te kort te doen, willen wij, in het kader van deze uitgave, met name het wel en wee van het eerste herenteam, als vlaggeschip van de vereniging, belichten.

Overigens is binnen "de Dunckers" meer dan eens een pittige discussie gevoerd over het feit of Heren I de aandacht, die het kreeg, ook werkelijk verdiende. Een vereniging van ruim 220 leden heeft een verantwoordelijkheid naar alle leden toe, of, zoals één van onze voorzitters ooit in "Duncky" schreef: "Ik laat liever Heren I zonder coach spelen, dan dat ik een jeugdteam zonder begeleider naar een uitwedstrijd laat gaan."

Toch was de aandacht voor de sportieve dadendrang van de club, begrijpelijk, gericht op het eerste. Al direkt na de oprichting in 1965 werd er een (betaalde!) trainer aangetrokken in de persoon van de heer G. Zwezerijnen. Een van zijn eerste activiteiten was het organiseren van een spelregelavond, waarbij de voltallig aanwezige vereniging (!) zich de "ingewikkelde spelregels van de basketbalsport" eigen kon maken.

Met de explosieve groei in de jaren '73/'74 nam ook de potentie en kwaliteit van "het eerste" toe.

Met als sportieve steunpilaar, de toen al ervaren Maarten Wolfswinkel, werd een team geformeerd, dat enkele jaren bij elkaar zou blijven en enige aansprekende successen boekte. Namen als Ad de Gruyl, Willem le Clerq, Fred Diekman en Ton Paulussen zullen velen bekend voorkomen.

Willem le Clerq speelde zelfs op zijn 41ste nog in het eerste (op Rayonniveau!).

Zwezerijnen werd opgevolgd door Kortebein die voor zijn activiteiten in '71/'72 fl. 1000,- ontving. Na zijn vertrek werd enige jaren de training en coaching in "eigen beheer" uitgevoerd. Met name Fred Bijland en Maarten Wolfswinkel hielden zich hier nadrukkelijk mee bezig. Wolfswinkel zette opnieuw in '78/'80 de zogenaamde "pivot-training" op, bedoeld voor de opleiding van de broodnodige "centers".

In '75 werd Heren I, onder leiding van Fred Bijland, kampioen in de tweede klasse distrikt Utrecht. Direkt daarop volgend, in het seizoen '76/'77, speelde Dunckers I bovenin mee in de eerste klasse en plaatste zich, na een beslissingswedstrijd tegen Taveno, voor promotie naar wat toen de tweede divisie heette.

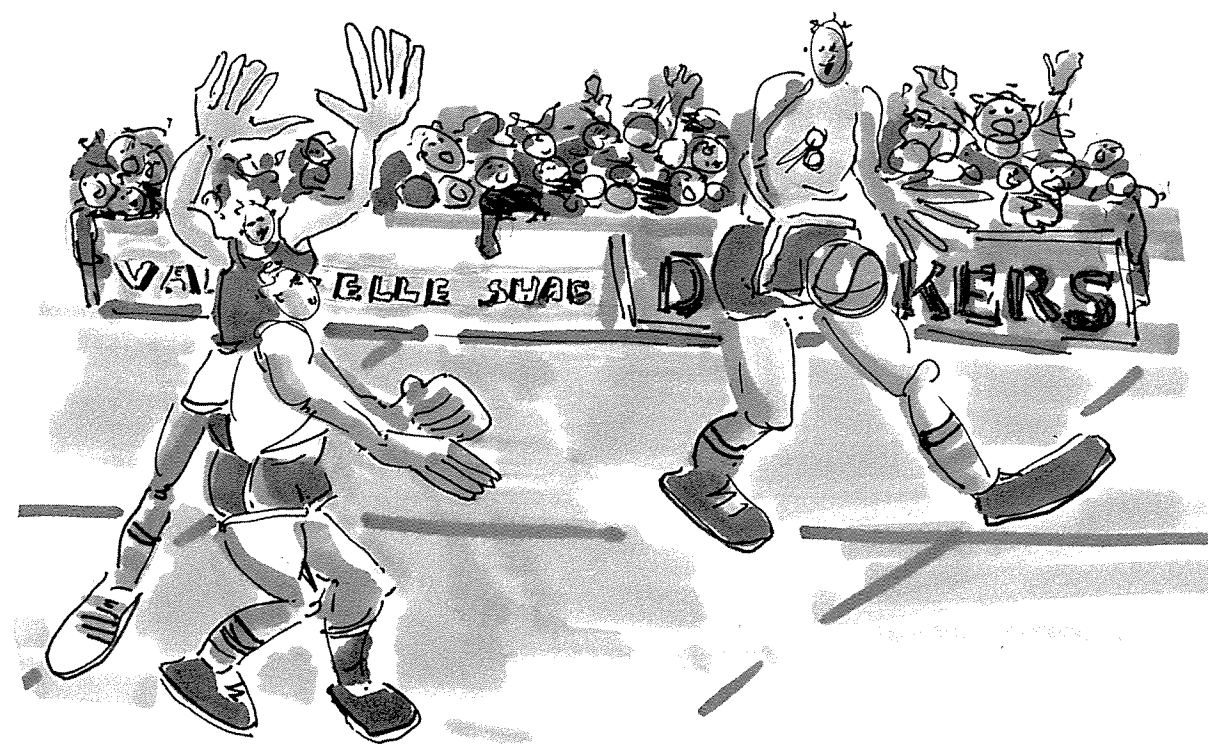
■ Bij het 10-jarig bestaan in '75 wordt een demonstratiewedstrijd gespeeld tussen de McGregor All Stars en Gerard de Lange (ere-divisie). Uitslag 119-118!!

■ Eerste en enige winnaar van de in '75 geïntroduceerde prestatietrofee is Derk van Walen. Wat er met de trofee is gebeurd is niet bekend.

Basketbal was inmiddels een serieuze zaak geworden in Hilversum. Piet van Mil was als coach aangetreden, maar verliet in het seizoen '77/'78 voortijdig de arena.

Fred Bijland werd coach "ad-interim" maar kon degradatie uit de tweede divisie niet voorkomen. De vrije val zette zich voort in het seizoen '79/'80 want toen degradeerde Heren I naar de tweede klasse.

Zo snel als het team was opgeklommen, zo snel zakte het weer terug. Veel werd gefantaseerd over mogelijke oorzaken. Eén ding was toen al duidelijk, de nadrukkelijk aanwezige kwaliteit bij de jeugd (Nederlands kampioen bij de Aspiranten) sloot nog niet aan bij het eerste team. Dat zou pas jaren later gebeuren en wederom tot succes leiden.

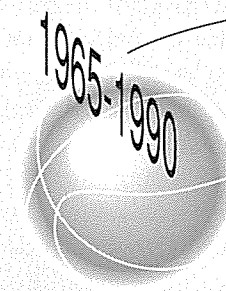
Na de desastreuze jaren '78/'80 werd onder leiding van de nieuwe coach Remi van de Werd een status-quo bereikt. Dunckers handhaafde zich in de tweede klasse en daarmee was alles gezegd. De ambities van het team en iedereen eromheen gingen toch iets verder, hetgeen zich uitte (zoals zo vaak in de sport) in het aantrekken van een andere coach: Marcel Bart.

Inmiddels sijpelden de eerste jeugdspelers door naar het eerste. Ook Marcel Bart was, als coach, geen lang leven beschoren in Hilversum. De coaching werd weer ter hand genomen door Maarten Wolfswinkel. Uiteindelijk zocht en vond men een trainer/coach op niveau.

Oud-international Peter Rijsewijk werd aangetrokken, wat met name mogelijk werd door de sponsor, de heer Grob. Rijsewijk bouwde van onder af aan en betrok talentvolle jeugd erin om de basis zo breed mogelijk te maken.

Met een intermezzo van één jaar staat Rijsewijk nu alweer vijf jaar aan het roer van het vlaggeschip en zag zijn werk beloond met een zeer aansprekend resultaat in het jubileumjaar 1990: kampioen in de tweede klasse rayon waardoor automatisch promotie naar de eerste klasse werd afgedwongen. Een fraaier "kado" kan de vereniging zich niet wensen.

■ In januari '81 speelde een selectie-team "Gooi- en Eemland", met onder andere Tim & Tom van der Mars, Hans Prinse, Johnny Mulders, Wim van Soest en Maarten Wolfswinkel (allen (ex-) Dunckers) tegen Jong Oranje. Gooi- en Eemland won met 92-85.

■ In '75 start voor het eerst de pupillen- (later welpen) competitie op initiatief van (hoe kan het ook anders) Truus Laman.

ASPIRANTEN A NEDERLANDS KAMPIOEN.

In de loop der jaren zijn er door diverse Dunckers teams van hoog tot laag aansprekende sportieve resultaten behaald. Slechts één maal echter wist een Dunckers-team kampioen van Nederland te worden. Op 3 mei 1975 wordt Dunckers aspiranten-a in de Amsterdamse Apollohal nationaal aspiranten kampioen.

In de competitie van het seizoen daarvoor ('73/'74) hadden de jongens van coach Sjoerd Jelgersma zeer verrassend het districtskampioenschap gepakt door in de laatste vijf wedstrijden acht punten in te lopen op rivaal OSG. Dunckers won alle te spelen wedstrijden terwijl OSG vier maal (twee maal Top Stars uit Baarn en twee maal Dunckers) verloor. Met een minimale voorsprong werd het team voor het derde achtereenvolgende jaar kampioen, in wat toen eerste klasse district (Utrecht) heette.

Een jaar later (1975) mocht het team, wederom na behalen van het districts-kampioenschap, bestaande uit Derk Walen, Wim van Soest, Jan Roos, Tim en Tom van der Mars, Hans Prinse, Lucas Lochtberg, Koert Musters en Jacques Haas met elf andere teams spelen voor het Nederlands kampioenschap. Vlak voor de start van het toernooi kreeg het team toch een mentale dreun. Drie spelers (Lucas Lochtberg, Jacques Haas en Koert Musters) mochten niet meedoen omdat zij de leeftijdsgrens

van 15,5 jaar hadden overschreden. In het district werd de grens voor aspiranten op 16 jaar gesteld, vandaar.

De overige 6 spelers moesten het karwei dus klaren, hetgeen een onmogelijke opgave leek in zo'n zwaar toernooi.

Op de eerste dag werd tegen het favoriet "Gerard de Lange" direct een prestatie van formaat neergezet middels een gelijkspel (33-33). De tweede wedstrijd tegen Almelo won Dunckers makkelijk met 40-24.

Dunckers had zich geplaatst voor de halve finalepoule op de tweede dag. In die poule werd zeer verrassend gewonnen van Transol RZ uit Rotterdam (45-32). Tegen Kimbria werd een ongelooflijk spannende wedstrijd gespeeld. Na een 19-24 achterstand bij de rust kwam Dunckers in de tweede helft langzaam terug.

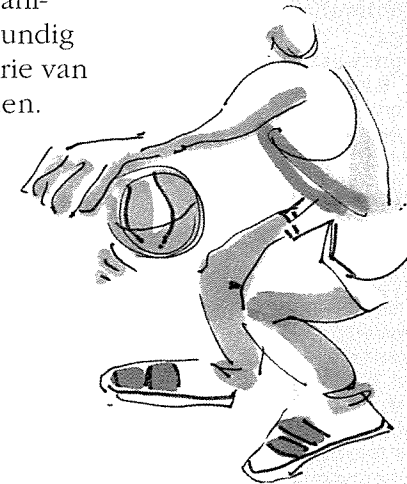
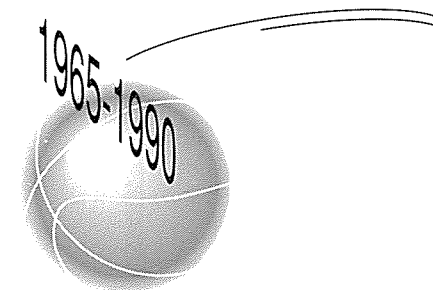
Met nog vier spelers in het veld stond het in de laatste minuut 48-48 toen Kimbria op de break speelde. Jan Roos maakte de nuttigste "P" uit zijn loopbaan door de speler vast te pakken. Wel zijn laatste aktie in de wedstrijd! De speler miste zijn beide vrije worpen en Dunckers kwam in de finale door winst van Transol RZ op Kimbria. De finale tegen DSS uit Haarlem werd door het vermoeide zesttal goed gespeeld. Na een 26-22 ruststand kwam Dunckers in de tweede helft op een riante 36-26 voorsprong.

Nadat Wim van Soest zijn maximale aantal "P"s had zakte Dunckers weer wat terug. DSS trok de zaak gelijk (36-36).

In de slotfase schoot een zeer trefzekere Tom van der Mars (gemiddeld 19,6 punten in het toernooi) Dunckers naar het kampioenschap.

Hans Paulusse, de toenmalige voorzitter van Dunckers was in de rust bloemen gaan kopen. Om het noodlot niet te tarten had hij deze tijdens de tweede helft van de finale wedstrijd verstoppt. Na het tweede fluitsignaal waren echter de bloemen verdwenen! Ondanks dat werd het kampioenschap naderhand nog zeer uitbundig gevierd. Een prestatie die in de historie van Dunckers uniek genoemd mag worden.

■ *Albert van Dijk, ondertussen al meer dan 10 jaar voorzitter van de Dunckers, baalde mid-jaren tachtig de krant vanwege iets, dat niets met basketbal te maken had: samen met toenmalig lid Wim van Soest liep hij de marathon van New York.*

De wonderen zijn de wereld nog niet uit.

Aan het einde van het basketballseizoen '73/74 wil jullie voorzitter graag voorlezen uit het grote sprookjesboek. Ik ga jullie de vreemde lotgevallen verhalen van de aspiranten van AMVJ/de Dunckers. Want er zijn het afgelopen seizoen uiterst vreemde dingen gebeurd.

Zaterdag 9 Maart: in de sporthal van de Chr. H.T.S. spelen de hoogste aspiranten teams van AMVJ/de Dunckers en OSG tegen elkaar. Het team uit Utrecht heeft een voorsprong van acht punten op onze jongens, die eigenlijk alleen nog maar kans hebbe op een eervolle tweede plaats. Eervol, omdat onze aspiranten a pas voor het eerste seizoen in de eerste klasse uitkomen. Aanvoerder Barry Wensink en de zijnen boeken in een slecht geleide en rumoerige wedstrijd een ruime overwinning (53-20), wat voor OSG de eerste nederlaag in het seizoen betekent.

Er is niets aan de hand. OSG zal in één van de volgende wedstrijden ongetwijfeld het kampioenschap grijpen; AMVJ/de Dunckers- dat staat wel vast- gaat beslag leggen op de tweede plaats.

Zaterdag 30 Maart: opnieuw staan AMVJ a en OSG a in Hilversum tegenover elkaar. De afgelopen drie weken zijn er echter vreemde dingen gebeurd....

OSG heeft alle volgende wedstrijden verloren, terwijl het team van trainer-coach Sjoerd Jelgersma constant is blijven winnen. De twee teams staan nu in punten gelijk en omdat het voor beide de laatste wedstrijd is, gaat deze avond de beslissing vallen.

Een groot aantal Dunckers-leden, sommige met toeters, is uitgelopen om het spektakel mee te maken. Dat er het een en ander op het spel staat, is heel goed te merken. Beide teams, maar vooral AMVJ/de Dunckers, zijn uiterst nerveus. Vooral aanvallend wordt er niet best gespeeld, waardoor er voor de scorer (ene Willem Jansen) slechts weinig werk is. Hoewel wij vanaf het begin het beste van het spel hebben, kijken wij in de eerste helft vrijwel voortdurend tegen een kleine achterstand aan. Op de meest vreemde wijze draaien de ballen de basket uit. Met een 13-10 achterstand gaan we rusten. Berry Wensink heeft zesmaal gescoord, terwijl Tim en Tom van der Mars ieder voor twee punten hebben gezorgd.

Ook in de tweede helft starten we niet best. OSG loopt uit naar 15-10. Tussen de derde en zevende minuten komt evenwel het grote keerpunt. Het zijn de minuten van Tom van der Mar. Met grote koelbloedigheid helpt hij zijn team over het dode punt heen. Bijna in z'n eentje tilt hij ons team naar en 20-15 voorsprong. Opeens weet ook Bert Snel de juiste richting te vinden. We zien de kans uit te lopen naar 26-18-

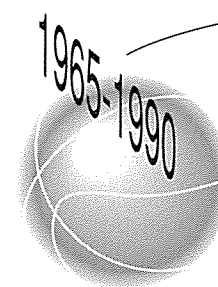
Nog éénmaal vecht OSG terug: 26-22. Er zijn dan nog zes minuten te spelen. Eindelijk worden dan ook de breaks op de juiste manier uitgevoerd. Dezelfde Bert Snel en Hans Prinse brengen de stand op 34-22.

Er zijn nog drie minuten te gaan. Het bekende lied - we zijn er bijna- tijdens de laatste, langzaam wegtikkende minuten het spel. Een dan het verlossende eindsignaal. Coach Sjoerd Jelgersma vertoont eindelijk emotie; hoog springt hij op. Zijn team heeft met 36-26 gewonnen en is dus kampioen van het district Utrecht!!!!

Terwijl Sjoerd op de schouders gaat, worden zijn jongens door de heer W. Bolwerk, secretaris van het district Utrecht, en het bestuur van AMVJ/de Dunckers in de bloemen gezet. Vader van Walen vereeuwigd het team op de gevoelige plaat. Na de welverdiende warme douche wordt het kampioenschap op passende wijze in de kantine gevierd, waarbij het de kampioenen zelfs is toegestaan enige alcoholica tot zich te nemen.

De jongens, die het kampioenschap binnenhaalden waren: Berry Wensink (de aanvoerder), Jim Zwaal, Derk van Walen (reeds uren vóór de wedstrijd "stierf" hij van de zenuwen), Hans Prinse, Bert Snel, Peter Stougje (volgens mij heeft hij zeker zes persoonlijke fouten opgelopen) Tom van der Mars, Tim van der Mars en..... Kees van der Heide (de grote afwezige).

Kees was de grote pechvogel. Alle wedstrijden heeft hij meegemaakt, maar de allerlaatste, de belangrijkste, moest hij door ziekte missen.

■ *Opmerkelijk was zeker het optreden van het Dunckers aspiranten a-team in de eerste klasse in seizoen '73-'74.*

Toenmalig voorzitter dbr. Hans Paulusse beschrijft zijn verwondering omtrent de gebeurtenissen rond dit team in het Dunckers Bulletin van april.

Bij het verzamelen van materiaal uit het verleden van de Dunckers viel één foto wel heel erg op. Niet dat de foto van bijzondere kwaliteit was, nee het was meer de hoeveelheid waarin het opdook. Enkele tientallen werden er aangeleverd.

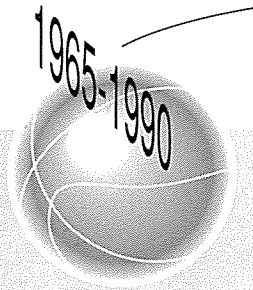
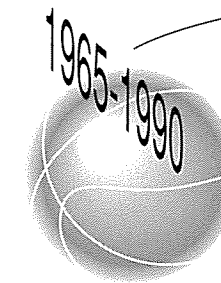

Jun-C team 1976

"Na een weinig overleg, werd besloten, dat ons publiek, geschat op zo'n kleine honderd man recht had op een foto van ons met handtekening uiteraard"; verklaarde de spil van het toenmalige Junioren-C team Frits Wiegant.

Het gevolg van deze beslissing was, dat één van de teamleden enkele dagen lang in zijn donkere kamer afdrukken maakte van een sportieve zwart/wit prent, die door ieder teamlid werd voorzien van een handtekening. In de kampioens-wedstrijd werd het eigen D-team met ruime cijfers verslagen. De daarop volgende wedstrijd, om het distriktskampioenschap van Utrecht werd eveneens behaald.

Voor deze gelegenheid probeerde coach Marc Alessie, de toen nog onbekende André Hazes te strikken, maar dit mislukte jammerlijk. Wel werd er die dagen in één van Hilversums meest duistere kroegen een, alleen uit vrouwelijke leden bestaande fanclub opgericht. Deze viel na enkele weken uit wegens "bestuurlijke onrust"; zoals aanvoerder Sjoerd van Dijk het uitdrukte.

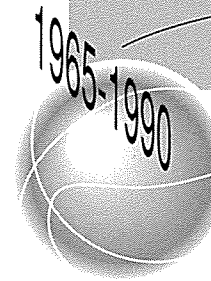

nog niet van...
Wel is bekend dat...
duel in de eerste helft
van mei gespeeld zal wor-
den. Via de aanplakbil-
jetten in de kantine zult
u over deze enige wed-
strijd op internationaal
nivo te Hilversum nog
informatie ontvangen!!!

LAATSTE NIEUWS
van onze commissie
"BUITENLANDSE BETREKKINGEN"
INTERNATIONAAL BASKETBALL
IN HILVERSUM!!!

Zondag 25 maart zijn de
besprekingen afgerond
over de oefenwedstrijd(en)
die senioren 3 van "De
Dunckers" als voorberei-
ding op het komende
Europacup-seizoen op in-
ternationaal nivo speelt
tegen het bekende
"Sp.Vg. Marl" (BRD).
In dit...

LAATSTE NIEUWS
van onze commissie
"BUITENLANDSE BETREKKINGEN"
INTERNATIONAAL BASKETBALL
IN HILVERSUM!!!

Zondag 25 maart zijn de
besprekingen afgerond
over de oefenwedstrijd(en)
die senioren 3 van "De
Dunckers" als voorberei-
ding op het komende
Europacup-seizoen op in-
ternationaal nivo speelt
tegen het bekende
"Sp.Vg. Marl" (BRD).

In dit team spelen o.a.
Berud Kurzawa en de
fabuleuze Amerikaan
Tyree Glenn.

Op 15 april zal in Marl
de eerste ontmoeting
plaatsvinden, terwijl
de datum voor de return
in Hilversum
nog niet is vastgesteld.

Bericht uit Duncky 1978

■ Dat de lagere teams van de Dunckers er, in 1978, niet "zo maar bijliepen" bewijst het Duncky-bericht dat hiernaast te zien is. Een internationale wedstrijd voor het derde seniorenteam.

Marc Allesie, die vanwege een buitenlandse stage in staat was het één en ander te regelen, zag de hilversummers thuis een krappe overwinning behalen. Bij de uitwedstrijd in het westduitse stadje Marl, kreeg het berenteam gezelschap van het tweede damesteam. Beide teams verloren hun wedstrijd, maar dat deed verder weinig af aan het hele gebeuren.

25-JARIG JUBILEUM 'DE DUNCKERS'

De Hilversumse basketbalvereniging De Dunckers viert 19 mei aanstaande haar 25-jarig jubileum. De festiviteiten nemen de hele dag in beslag en zijn speciaal bedoeld voor leden en oud-leden. Alle festiviteiten vinden plaats in en om de sporthal van de Christelijke HTS aan de Kolhornseweg, al sinds jaar en dag het 'Dunckers home'.

De Dunckers is na 25 jaar nog altijd een bloeiende vereniging met veel jeugdleden (zo'n 60% van het ledenbestand). Daarom zijn ook veel activiteiten gericht op deze groep.

Van negen tot vijf uur zijn er onderlinge tournooien voor de jeugd. Daarnaast wordt een film vertoond en zijn er verrassingsvoorstellingen. Een klein geheim mag verklapt worden: Jan Zijdel, kunstfluitser, is een van de optredende artiesten. Tijdens de lunch zal er een Dunckwedstrijd plaatsvinden. Hieraan doen veel leden van het zojuist gepromoveerde eerste herenteam mee. Leden, ouders en oud-leden zijn van harte welkom.

Van vijf tot zes uur is er een receptie voor genodigden. Dan begint de feestavond! In de

sporthal is er een wedstrijd tussen oud-leden. Dit treffen vormt het voorprogramma voor de match van de avond tussen het eerste herenteam van de Dunckers en Blue Herons (aanvang 19.00 uur). Deze tegenstander hield Dunckers vorig seizoen nog af van promotie. Geen schande, als men weet dat hetzelfde team dit jaar als eerste geëindigd is in de eerste klasse rayon competitie. Toch zit Dunckers op een sportieve revanche te broeden en dat zal voldoende ingrediënt zijn voor een zinderend spektakel.

Vanaf zo'n uur of acht begint het Dunckersfeest, toegankelijk voor alle (oud)-leden. Voor de muzikale opluistering zijn er twee bands aangeetrokken. Momenteel is het organisatiecomité nog druk bezig om adressen van oud-leden te achterhalen. Het is de bedoeling dat alle oud-leden een uitnodiging krijgen toegestuurd. De illusie dat alle adressen boven water komen, is te mooi om waar te zijn. Daarom: Bent u oud-lid, of weet u dat iemand lid van de Dunckers is geweest, bel dan naar een van de volgende telefoonnummers: S. van Dijk, 02154-23591; T. Laman, 035-41144; M. Wolfswinkel, 035-43158.

Dit boek is mede tot stand gekomen dankzij financiële steun van:

Legal & General

teksten: Rob Plekkenpol
Frans Krijnen

ontwerp: Studio Sjoerd van Dijk,
Hilversum

illustraties: Annet van Beckum

typwerk: Mairead Moran

lithografie: Kwalitho, Soest

drukwerk: Cabri, Lelystad

